

[Ivar Nørgaard.]

Så er der de beneluxske planer om, at man kunne tænke sig at lave samarbejde mellem de ansøgende lande og fællesmarkedslandene på en række områder, som var af fælles interesse, herunder teknologi. Hertil kan man sige, at det kan der være virkelig interesse ved, for som det jo er fremstillet af mange, bl. a. franskmændene Schreiber, så er Europa ved at sakke meget agterud i forhold til giganterne USA og Sovjetunionen, og en af grundene til, at vi sakker agterud, er, at teknologien bliver langt bedre anvendt, nyttiggjort i de to gigantområder. Her kunne vi uden at lave fællesmarkeder prøve at indhente noget af det forspring, man har i USA og Sovjetunionen, ved at lave et vidtgående teknologisk samarbejde. Det synes der stadig væk at være visse muligheder for, men kun i det omfang det absolut ikke har noget at gøre med indholdet i Romtraktaten, og altså kun i det omfang det slet ikke har noget med markedsdannelse at gøre.

Vi må altså konstatere, at der i dag ikke er nogen vej til at realisere det mål, som vi med så stort flertal har sat os for vor markedspolitik, nemlig at vi sammen med England og de andre nordiske lande går ind i fællesmarkedet i nærmeste fremtid. Vi har været enige om i dette ting at fastholde de betingelser, vi opstillede for vort medlemskab, nemlig at vi går ind samtidig med England, og vor ansøgning, der ligger i Bruxelles, har stadig væk denne betingelse anført på papiret, og det må jo være helt åbenbart, at vi står fast på denne linje. Regeringens talsmænd har heller ikke givet antydninger i anden retning. Det ligger klart, at det ville være en enorm økonomisk ulempe, som vi jo alle har været enige om det ville være det, hvis Danmark kom ud af fællesskabet med England og Sverige. Vi har stor industrieksport til Sverige og Norge — det er de to lande, vor industrieksport er steget stærkest til, efter at vi har opbygget EFTA — og England er jo stadig væk vort meget store landbrugsmarked. Derfor er den betingelse, vi har opstillet for vor tilslutning til fællesmarkedet, fastholdt — og må være det — nemlig at det sker samtidig med England.

Imidlertid er der et fremtrædende medlem

her i tinget, som i den seneste tid har skabt nogen tvivl om, hvorvidt man stadig væk skal følge de linjer, der er fastlagt. Der er skabt usikkerhed. Ikke herinde i salen; det er sådan, at da disse ting blev drøftet under åbningsdebatten, da var det fremtrædende medlem ikke fysisk til stede i salen. Han var her åndeligt, idet de synspunkter, han fremlagde andre steder, blev debatteret. I dag er medlemmet i hvert fald fysisk til stede, og det kunne være ganske overordentlig interessant at høre, hvordan man skal tolke de synspunkter, som det pågældende fremtrædende medlem har fremsat uden for tinget, navnlig da regeringspartierne nu i fællesskab har genvalgt samme medlem som formand for markedsudvalget, for folketingets markedsudvalg. Man skulle jo faktisk tro, at den dag, vi mødtes for at vælge en formand for vort markedsudvalg, det var den dag, dette fremtrædende medlem skulle have chancen for at dementere sine udtalelser, og hvis han selv var for sky til det, så kunne måske hans partis ordfører, der også var til stede i udvalget, have taget ordet, men argumentet for at genvælge det pågældende medlem til formand for markedsudvalget var, at hr. Anders Andersen jo hidtil havde ledet møderne upåklageligt, og hr. Henry Christensen spurgte også direkte: kan I ikke acceptere, at hr. Anders Andersen hidtil har ledet møderne i markedsudvalget upåklageligt? De betragter altså formanden for markedsudvalget som mødeleder. Det er jo en ganske interessant måde at opfatte et udvalgsmedlem på; man kunne jo spørge, om det ikke var mere hensigtsmæssigt så at bruge nogle af de fast ansatte herinde til at lede møderne i udvalgene. Vi har dog normalt opfattet det sådan, at de tingmedlemmer, der sidder i de enkelte udvalg, også engagerer sig i det, udvalget behandler, og det er altså i dette tilfælde markedsager, markedsproblemer, og dér har dette medlem givet udtryk for en anden opfattelse — ganske vist ikke her i salen, men udenfor — end den, vi her i salen er enige om.

Jeg synes så, at dagen i dag må være den chance, som formanden for markedsudvalget bør gribe til definitivt at dementere, hvad han har sagt uden for salen, således at denne usikkerhed om vor markedspolitik endelig kan ophøre, og således at vi alle igen kan